

TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 14. juni 2017 truffet vedtak i

Sak nr: 17-013 (arkivnr: 17/174)

Saken gjelder: Disiplinærsak mot tingrettsdommer A ved X tingrett

Utvalgsmedlemmer: Anne Marie Selvaag (vara for leder)
Randi Grøndalen
Ketil Myhre
Svein J. Magnussen
Turid Ellingsen

Unni Sandbukt har fratrudd som inhabil i saken, og Anne Marie Selvaag deltok i hennes sted.

Offentlighet: I medhold av offentlighetsloven § 13 første ledd, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 1, er private parters navn unntatt fra offentlighet. For øvrig er vedtaket offentlig, jf. offentlighetsloven § 3.

Vedtak: Tingrettsdommer A gis kritikk for å ha opptrådt i strid med god dommerskikk.

Innledning:

Ved e-post av 30. januar 2017 har sorenskriver B ved X tingrett rettet en henvendelse til Tilsynsutvalget for dommere. Dette etter å ha blitt kontaktet av advokat J angående forhold utenfor tjenesten for tingrettsdommer A ved X tingrett. Tilsynsutvalget har valgt å ta saken til behandling av eget tiltak.

Henvendelsen er forelagt tingrettsdommer A, som ved brev av 7. februar og 7. mars 2017 har avgitt uttalelser. Han har 3. mai 2017 supplert sine uttalelser med fremleggelse av Y tingretts dom avsagt 27. april 2017. Utvalget har innhentet uttalelse fra advokat J. Sorenskriver B ved X tingrett er orientert om saken.

Saksfremstilling:

Tingrettsdommer A har bistått C i forbindelse med samlivsbrudd mellom C og D. Partene har ett felles barn, datteren E, født [...].

Tingrettsdommer A opptrer som prosessfullmektig for i en foreldretvist om fast bosted og samvær for E.

C har tatt ut stevning mot D i en sak som gjelder krav om stadfestelse av eierrettigheter i henhold til avtale. C benytter advokat F som prosessfullmektig i den saken. Det var tatt forbehold om å føre tingrettsdommer A, som vitne i saken. Saken ble ført for Y tingrett, som har avsagt dom i saken 27. april 2017. Tingrettsdommer A har i denne sakens anledning vært i kontakt med D og et vitne i saken, G.

Det har versert en straffesak mot D for kroppskrenkelse mot C. Det ble utferdiget forelegg mot D 26. august 2016 for overtredelse av straffeloven § 271. Forelegget er vedtatt.

Tingrettsdommer A – har i hovedsak vist til følgende:

Hans oppfatning er at han ikke har opptrådt i strid med etiske prinsipper for dommeradferd.

Han mener at saken etter barneloven, der han opptrer som prosessfullmektig, ikke har noen tilknytning til henvendelsen fra advokat J. Når det gjelder foreldretvisten har han opptrådt som ubetalt prosessfullmektig for C. Slike saker går sjelden til hovedforhandling. Partene har allerede underskrevet en midlertidig avtale om samvær og han forventer at denne saken avsluttes med forlik.

Når det gjelder straffesaken så han det som en selvfølge å bistå C da hun ble utsatt for et straffbart forhold. For øvrig ble hun bistått av en bistandsadvokat og selve straffesaken ble håndtert av påtalemyndigheten.

I saken om eierrettigheter i henhold til avtale ga han C råd innledningsvis. Deretter ble en uavhengig advokat engasjert, noe som medførte at det ikke var behov for hans rådgivning lenger. I denne saken har han henvendt seg i brev og e-post til motparten, D. Han mener ikke det var uetisk i den aktuelle situasjonen. Dertil kommer hans henvendelser til G i tidsrommet 19. til 31. august 2016. Det som utløste denne kontakten, var at G i juni 2016 trakk tilbake sine tidligere frivillige og etter eget initiativ avgitte uttalelser til C, uten å anføre at det hun hadde sagt var uriktig.

Selv har han vært nøye med aldri å titulere seg som dommer eller bruke domstolenes ressurser, herunder e-postadresser m.m. i disse sakene. Det var han som overfor domstolleder B på forhånd orienterte om at det ville komme saker som burde overføres til andre domstoler.

Det han derimot har gjort, fordi C oppsøkte han og bad om råd og hjelp i en for henne vanskelig situasjon, var å gi henne dette. Det skulle bare mangle at hun ikke fikk hjelp i en slik situasjon.

Når det gjelder hva som skal vurderes av Tilsynsutvalget, bør fristene i domstoloven § 237 fjerde ledd vurderes først. Han viser også til forarbeidene til domstoloven kapittel 12a og det som er skrevet om hvem som bør ha klageadgang for forhold utenfor tjenesten.

Når det gjelder de etiske prinsipper for dommeradferd pkt. 13 har han ikke opptrådt på en slik måte at det er "egnet til å skade respekten for eller tilliten til domstolen". Han har heller ikke gjort bruk av "dommertittelen når slik bruk kan oppfattes som en sammenblanding av roller eller hvor det for øvrig ikke er saklig grunn til det". Tvert imot har han reagert på advokat Js bruk av hans tittel. Han har derfor klaget henne inn for Advokatforeningens disiplinærutvalg.

Bestemmelsen om at en dommer skal utvise "forsiktighet med å gi råd eller på annen måte engasjere seg i andres rettstvister", er ikke overtrådt. Det er hans rett og langt på vei plikt å hjelpe ved behov. Forholdet er dessuten et engangstilfelle, og han har ikke mottatt noe vederlag. [...] av dommere skal ikke ha svakere vern enn [...]. Hans handlinger har, av han, aldri vært blandet med hans yrke.

Han viser til Tilsynsutvalgets avgjørelser av 9. mai 2005 i sak 2005-3 og 12. mai 2003 i sak 2003-2.

Advokat J – har i hovedsak uttalt følgende:

Det er særlig to forhold hun mener kan være i strid med etiske prinsipper for dommeradferd.

Hun antar at A ikke har utvist tilstrekkelig forsiktighet med å engasjere seg i andres rettstvister, jf. etiske prinsipper pkt. 13 (3). A opptrer som prosessfullmektig for C i en barnefordelingssak [...]. Dette finner hun betenkelig, all den tid de advokatetiske plikter til uavhengighet nok ville medført at en advokat ikke burde påtatt seg slik oppdrag for [...] i en sak som gjelder [...]. De samme hensyn til uavhengighet gjør seg gjeldende for dommere som for prosessfullmektiger.

Videre har A involvert seg sterkt i både straffesaken og saken om avtalerett. A har blant annet kontaktet både hennes klient og sakens vitne, som begge opplever at A har brukt sitt yrke i et forsøk på å påvirke dem.

Det oppfattes som betenkelig at en dommer skriver slike brev og e-poster, og hun frykter at korrespondansen vil være egnet til å skade domstolens anseelse om det hadde blitt kjent for allmennheten. A har også gått langt i sine karakteristikk av sakens aktører, noe som blant annet fremkommer av brevene og e-postene, og i hans prosesskriv i foreldretvisten.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Tingrettsdommer A er orientert om retten til å forklare seg muntlig for utvalget, men har ikke bedt om å få avgi forklaring, jf. domstoloven § 238 annet ledd. Tilsynsutvalget har ikke funnet grunn til å pålegge noen å forklare seg for utvalget.

Kretsen av personer som kan klage på en dommer for forhold utenom tjenesten, er begrenset. Rett til å klage på slike forhold har bare departementet, Domstoladministrasjonen og

domstolleder, jf. domstoloven § 237 andre ledd. Advokat J har ikke klagerett. Hun har rettet en henvendelse til Tilsynsutvalget. Tilsynsutvalget har adgang til å ta en slik klage/henvendelse til behandling av eget tiltak, jf. domstoloven § 237 tredje ledd. Dette gjelder dersom utvalget finner grunn til å vurdere de forhold som fremkommer i klagen.

Tilsynsutvalget finner ut fra det som er opplyst at det er grunnlag for å ta saken til behandling. Dette fordi det gjelder dommeropptreden i tilknytning til rettstvister [...]som utvalget finner grunn til å vurdere, og det gjelder forhold som fant sted for mindre enn ett år siden.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd.

En viktig rettesnor for Tilsynsutvalgets vurdering av dommeradferd er om det er påvist forhold som er egnet til å svekke tilliten til domstolene og dommerne, herunder om det foreligger brudd på Etske prinsipper for dommeradferd. Disse prinsipper gjelder i enhver sammenheng og er utarbeidet på grunnlag av domstoloven § 55 tredje ledd siste setning som lyder slik:

"En dommer skal utføre sin dommergjerning upartisk og på en måte som inngir alminnelig tillit og respekt."

Denne aktuelle saken gjelder dommerens forhold utenfor tjeneste, jf. Etske prinsipper for dommeradferd punkt 13, hvor det heter:

"En dommer skal også utenfor tjeneste opptre slik at adferden ikke er egnet til å skade respekten for eller tilliten til domstolene.

En dommer må ikke gjøre bruk av dommertittelen når slik bruk kan oppfattes som en sammenblanding av roller eller hvor det for øvrig ikke er saklig grunn til det.

En dommer må vise forsiktighet med å gi råd eller på annen måte engasjere seg i andres rettstvister."

Dommer A har engasjert seg på C side i rettstvister etter hennes samlivsbrudd. Dette gjelder anmeldelse mot hennes eks-samboer for kroppskrenkelse, gjennomføring av avtale basert på utroskap som avtalevilkår, og foreldretvist som gjelder E. I alle saker har han vært Cs rådgiver, i foreldretvisten også hennes prosessfullmektig overfor retten.

Det gjelder ikke noe direkte forbud mot et slikt engasjement, jf. domstoloven § 121 b hvor det heter at en dommer "kan ikke utøve rettshjelp til stadighet eller mot vederlag."

Det gjelder heller ikke noe unntak for dommere etter tvisteloven § 3-3 tredje ledd hvor det som utgangspunkt fastslås at "En av partens nærmeste kan være prosessfullmektig (...)",

Tilsynsutvalget kan ikke se at det er avgjørende at dommer A i denne forbindelse ikke har brukt dommertittelen. "Alle" vet i denne sammenheng uansett hvem han er. Det avgjørende for vurderingen blir om han har utvist nødvendig forsiktighet i sin rådgivning og engasjement. Det er da ikke avgjørende hvordan og i hvilken sammenheng han formelt har opptrådt, men hvordan han faktisk har opptrådt og uttalt seg i sine henvendelser til sakenes andre aktører.

Terskelen for kritikk for dommerens forhold utenfor tjenesten er høy. Det er i forarbeidene til domstoloven § 237 presisert at kritikk for slike forhold skal "være forbeholdt de ekstraordinære situasjoner og at det må utvises tilbørlig respekt for den enkelte dommers privatliv".

Dette følger av at kjerneområdet for Tilsynsutvalgets disiplinærmyndighet er dommerens opptreden i tjenesten, spesielt arbeidet med rettssakene. Når utvalget også er gitt mulighet til å reagere med disiplinærtiltak på forhold utenfor tjenesten, er det derfor et utgangspunkt at denne muligheten er snevrere enn for tjenesterelaterte forhold, jf. Ot.prp. nr. 44 (2000-2001) side 110. Behovet for å reagere er størst dersom forholdet har betydning for dommergjeringen, mens det bør utvises større varsomhet dersom forholdet er av privat eller sensitiv karakter.

Denne saken gjelder ikke direkte sammenblanding av roller, men den gjelder eget utadrettet engasjement i [...] rettsvister og således i kjerneområdet for dommer As virke. Det gjelder ikke private forhold på en annen arena. Tilsynsutvalget legger derfor som utgangspunkt for vurderingen til grunn at forholdet har betydning for dommergjeringen.

Dommer A er personlig involvert og sterkt følelsesmessig engasjert, med åpenbart sterke meninger i en sak med høyt konfliktnivå og utroskap som det sentrale tema. Engasjementet kan man forstå, men nettopp konflikts tema burde påkalle ekstra varsomhet hos en dommer i forhold til å engasjere seg utad og i særdeles å ta kontakt med de involverte.

Dommer A påberoper seg at han bare har gjort det som er enhver [...] rett og plikt, nemlig å gi råd og hjelpe [...] når de har det vanskelig. Dette er det ikke vanskelig å være enig i. Det er imidlertid stor forskjell på rådgivende samtaler innenfor [...] og utadrettet engasjement. Saken viser at han ikke ser hvor grensen bør gå, og at han viser manglende forståelse for hvordan engasjementet i saken tar seg ut og oppleves utad.

Saken er et godt eksempel på at nettopp hvor dommeren som privatperson er sterkt engasjert og identifiserer seg med [...] og de påståtte krenkelsene, bør holde seg unna både prosessoppdrag og andre former for utadrettet involvering og kontakt overfor sakens aktører. Den følelsesmessige tilknytning blir for sterk til at verdighet, saklighet og uavhengighet ivaretas. Hans direkte engasjement er i beste fall lite skjønnsomt og vitner om manglende forståelse for dommerrollen og de forventninger om nøytralitet og saklighet allmennheten har til en dommer.

Tilsynsutvalget mener tingrettsdommer A ikke burde opptrådt som prosessfullmektig i foreldretvisten. Dette kvalifiserer midlertid neppe alene til kritikk, og utvalget lar dette ligge.

Tilsynsutvalget går heller ikke nærmere inn på hans eventuelle rolle og råd i anledning anmeldelse av D for kroppskrenkelse av C. Det samme gjelder avisomtalen, om "Næringslivsleder bøtelagt for samboervold". Hva gjelder straffesaken har utvalget for få opplysninger. Utvalget har imidlertid merket seg at dommer A i en e-post til D, sammen med oversendelse av omtalen i [...], skrev at han "Ser frem til straffesak for åpne dører", og at D til sin advokat skrev at "Dette har jo A truet med tidligere".

Det mest alvorlige og utslagsgivende for Tilsynsutvalget er dommer As engasjement i saken som er kalt "eierrettigheter i henhold til avtale". Dette gjelder en avtale mellom C og hennes samboer hvor han forpliktet seg til å overføre sin halvdel av fellesboligen og andel av felles bil til henne "ved utroskap".

Avtalen ble inngått 26. januar 2016 etter at C hadde søkt råd hos A. Bakgrunnen for avtalen var at C av en kvinne ved navn G, bosatt i Z, skal ha blitt fortalt at hun hadde hatt et forhold til D. Da C i mai 2016 mente å ha avdekket at samboeren og G fortsatte forholdet, var tvisten om gyldigheten av avtalen et faktum – med fokus på om utroskap hadde funnet sted.

Tvistetemaet og dommer As engasjement omkring inngåelsen av avtalen tilsier i seg selv at hans videre personlige oppfølging av tvisten kommer i konflikt med dommeretiske krav.

Det hjelper lite at det ble engasjert en advokat som prosessfullmektig for C. Stevning ble tatt ut 20. juni 2016 og dommer A var aktuell som vitne i saken. Han fortsatte likevel sitt engasjement uavhengig av den advokaten som skulle opptre overfor retten.

Dommer A har vedrørende spørsmålet om seksuell omgang henvendt seg i brev og e-post til motparten og til vitnet G. Basert på hans egen redegjørelse, var det som utløste denne kontakten at G i juni 2016 "trakk tilbake sine tidligere frivillige og etter eget initiativ avgitte uttalelser til C, uten å anføre at det hun hadde sagt var uriktig".

I denne kontakten har han brukt krenkende og truende uttalelser overfor både D og vitnet for å påvirke forklaringene. Disse ble utsatt for press for å gå tilbake på det de sa, gjøre innrømmelser og komme med en bestemt forklaring. Han har vært pågående og klar i sin mening om at begge snakket usant, og har fremsatt utsagn sterkt farget av tilknytningen til den ene siden.

Dette startet med et brev fra dommer A til D 19. mai 2016, hvor han truet D med offentliggjøring av saken og konsekvenser knyttet til fellesbarnets bosted og samvær dersom han ikke godtok avtalen. Han viste til at han satt på "selvinkriminerende dokumentasjon – som befinner seg utenfor din kontroll". Han skrev videre at dersom ikke D umiddelbart oppfylte avtalen "vil mitt råd til C bli at hun reiser søksmål mot deg, i [...], for å få dom for at hun er eneeier av leilighet og bil. Den saken vil hun vinne – og du må regne med å bli idømt hennes saksomkostninger. Om du ikke foretar frivillig overføring, blir den hittil fortrolige dokumentasjon for din opptreden gjort kjent og ført som bevis i åpen rett."

I tillegg til innholdet i dette brevet, er det til å undres over hvorfor han truet med at søksmål ville bli tatt ut i [...], ved hans egen domstol, hvor han vet at saken ikke kan gå. Og en sak av denne art ville neppe medføre full offentlighet, noe han også burde vite.

I følge dommer A og sakens dokumenter hadde han i tidsrommet 19. til 31. august 2016 kontakt med G. Det er noe uklart hvor ofte han henvendte seg personlig til G. Utvalget er kjent med tre e-poster/brev. Når hun beskriver den pågangen hun var utsatt for, omfatter det også Cs pågang mot henne, og oppfølging fra H, som er [...] og advokat i Z. Det er vanskelig direkte å klandre dommer A for andres opptreden i saken.

Tilsynsutvalget viser til den første kjente henvendelsen fra dommer A til G, skrevet etter han var blitt kjent med at G hadde trukket tilbake angivelige innrømmelser overfor C om seksuelt samkvem med D, noe han også benektet. A innleder sitt brev med å fortelle at han er [...] til C og [...] til E født [...]. Han forteller at han har "hele tiden hatt kunnskap om den internettkontakt du og C har hatt", og at han beundrer henne for hennes ærlighet. Han beskriver D i negative ordelag, og om utroskap og vold som årsak til samlivsbruddet. Deretter heter det bl.a.:

"Fordi D ikke frivillig oppfyller sine forpliktelser, har C blitt tvunget til å gå til søksmål mot ham. Det er en lang, kostbar og tung prosess som vil være en psykisk byrde for henne i lang tid. Det er vanskelig å stå opp mot en motpart som lyver og er uten empati for andre enn seg selv.

Jeg regner med at D har kontaktet deg etter at C har saksøkt ham – med det formål å lure og eller presse deg til å støtte ham ved å kutte kontakten med C. Det er jo slik han opptrer når noen ikke lar ham få viljen sin – derunder to kvinner i Chile, som du vet.(...)

(...) Jeg ber om at du heller ikke lar deg manipulere av ham – og at du derfor nå bekrefter riktigheten av at dere hadde sex sammen ved de to anledningene. Det er den eneste opptreden som er riktig overfor C og hennes baby.

Dersom jeg ikke får slik bekreftelse fra deg innen den 25.08.2016, må jeg dessverre gi C og hennes advokat det råd at du blir innkalt som vitne i den offentlige rettssaken C allerede har anlagt mot D

– for å få dette forholdet endelig avklart. I Norge har du vitneplikt og det er streng fengselsstraff for å lyve. Jeg skriver ikke dette for å skremme eller presse deg, men for, på ærlig vis, å orientere deg om disse reglene. Om du blir innkalt som vitne, vil det bli ført protokoll i retten slik at bevis for vitnemålet kan tas frem også i ettertid.

Ellers kan jeg opplyse deg om at dersom D har forsøkt, eller forsøker å presse deg på noe vis i anledning dette, er det straffbart og jeg skal sørge for at det blir gjort kjent for domstolen som da kan aksjonere mot ham. Så du skal ikke kvie deg for å fortelle meg om slikt.

Forutsatt at jeg får din bekreftelse – slik jeg har anmodet om, kan du være trygg på at jeg vil yte deg all nødvendig støtte dersom D på noe vis plager deg. (...)"

Den 27. august 2016 fulgte dommer A opp dette med en e-post til G, hvor han purrer på svar så snart som mulig og innen 29. august 2016. Han skriver følgende:

"Can You please confirm that your previous voluntary given information to C that "you and D had sexual contact (sex) together in Iceland during the period of 30.04-03.05.2016 and in Z 19th of April 2016", was not based on lies, but correct information."

Siste e-post fra dommer A til G om samme tema er skrevet tirsdag 30. august 2016, hvor han nok en gang ber om bekreftelse "as soon as possible before Thursday this week". Her skriver han følgende:

"I am very disappointed of your silence regarding my letter to you. I had not expected that after the admirable honest information you gave C in the period from January to May 2016. I understand that you are worried, but there is still no reason that you now will betray C by failing to verify that the information you gave about the sex between you and D, is truthful. (...) You have now had some time to think about this. If the confirmation is not provided, you force C to present, in detail, everything you sent to her about D, to the court. In addition, you will be summoned with the explanation duty on trial in an open court. C has no choice if you now decide to let her appear as a liar based on lies from you to her. So far she has not put it forward – simply to protect you and your reputation. But it cannot continue when you do not confirm the accuracy of the information she requests.(...)"

Tilsynsutvalget har funnet grunnet til å sitere så vidt omfattende fra dommer As henvendelser til vitnet G for å eksemplifisere fremgangsmåten og hva det dreier seg om. For Tilsynsutvalget er dette tilstrekkelig til å avgjøre disiplinærsaken.

G har i brev/e-post 7. september 2016 og 11. januar 2017 beskrevet sin opplevelse av pågangen fra blant annet A, om at hun føler seg trakassert, skremt og truet, i en sak som hun ikke hadde kjennskap til.

Dommer A har trukket inn i saken for ham en ukjent kvinne i et privat anliggende. Han har invadert henne med påstander og spørsmål om hennes seksualliv. Tilsynsutvalget oppfatter henvendelsene som forsøk på å presse frem innrømmelser og få frem en forklaring i en bestemt retning.

Tilsynsutvalget tar ikke stilling til hva som er riktig faktum eller om Y tingretts dom er riktig. A har oversendt dommen for å vise at retten utvilsomt fant at både D og vitnet G snakket usant om sitt forhold. Retten fant utroskapsvilkåret utløst ved mislighold fra Ds side, og C vant frem med sitt krav etter avtalen. Dette har ingen betydning for Tilsynsutvalget vurdering av sakens dommeretiske side, og kan ikke forsvare dommer As pågang overfor motparten og vitnet for å få frem innrømmelser.

Dersom en uavhengig advokat hadde brukt samme metode, ville det antagelig medført disiplinærreaksjon.

Det ikke er forenlig med god dommerskikk å kontakte motparten og vitnet, slik dommer A har gjort i de aktuelle brev og e-poster. Dette gjelder i særlig for vitnet G. Dette er en type opptreden som ikke forventes av en dommer, som berører dommerrollen, som utfordrer domstolenes verdighet, og som skader respekten og tilliten til dommerne. Det passerte er ikke forenlig med dommeretiske krav, uavhengig av om det skjer i eller utenfor tjeneste. Etske prinsipper for dommeratferd punkt 13 første og tredje ledd er brutt.

Tilsynsutvalget tilføyer at dommer As klage til Advokatforeningens disiplinærutvalg rettet mot Ds advokat, fordi hun hadde omtalt ham som dommer og sendt ham kopi av prosesskriv til Y tingrett, synes lite skjønnsom. I enda sterkere grad er klagen mot advokat Bs partner lite skjønnsom. Omtalen kan tilskrives hans egen sterke eksponering i saken. I juristmiljøet måtte han forvente å bli oppfattet som dommer og identifisert med dommerrollen, også hvor han engasjerer seg i rettssaker i privat regi. Poenget er ikke at han ikke opptrer som dommer i saken. Poenget er at han er dommer. Det bemerkes for øvrig at han selv i sakens anledning har benyttet arbeidsplassens telefonnummer.

Tilsynsutvalget finner etter en samlet vurdering at tingrettsdommer A ved de påpekte konkrete forhold har opptrådt i strid med god dommerskikk, og at dette gir grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak. Reaksjon kan gis i form av kritikk eller advarsel, hvor advarsel er den strengeste reaksjonen.

Tilsynsutvalgets flertall, Randi Grøndalen, Anne Marie Selvaag og Ketil Myhre, finner det tilstrekkelig å reagere med kritikk. Saken er alvorlig, men flertallet legger vekt på at det gjelder personlig forhold utenfor tjeneste og at han ikke har blitt ilagt disiplinærreaksjon tidligere.

Mindretallet, Turid Ellingsen og Svein J. Magnussen, finner de påviste forhold så graverende at det går utover grensen for kritikk, slik at det er grunnlag for å reagere med advarsel.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette, i samsvar med flertallets syn slikt

vedtak:

Tingrettsdommer A gis kritikk for å ha opptrådt i strid med god dommerskikk.